

νατολής. Δύναται τις ἀσφαλῶς νὰ εἴπῃ ὅτι καθὼς νῦν βαίνει ἡ πρόοδος τῆς ἐκπαιδεύσεως, δὲν θὰ παρέλθωσι πολλὰ ἔτη καθ' ἃ λίαν χρήσιμος ἐκπαιδευσις ἐστὶν προσιτὴ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Ἰάπωνα χειρῶνακτα.

Κατὰ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ διὰ τὸ ἔτος 1879 ὑπάρχουσι προκαταρκτικὰ σχολεῖα 25,459, ἔχοντα 59,825 διδασκάλους, μαθητὰς δὲ 2,066,566. Ἡ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀναλογία τοῦ φοιτῶντος εἰς τὰ σχολεῖα πληθυσμοῦ εἶναι $39 \frac{3}{10}$. Ὑπάρχουσι 389 σχολεῖα ἀνωτέρας τάξεως, μετὰ 910 διδασκάλους καὶ 20,522 μαθητὰς. Βίολι πρός τοῦτοίς 96 πρότυπα σχολεῖα μετὰ 766 διδασκάλους καὶ 7949 μαθητὰς ὑπάρχουσι δὲ καὶ δύο, οὕτω καλούμενα, πανεπιστήμια.

Ὁλόκληρος ἡ δαπάνη πρός διατήρησιν τῶν σχολείων, ὡς ἐν τῇ ἀνω ῥηθείᾳ ἐκθέσει καταφαίνεται, ἦτο 5,364,870 γ ἐ ν, * ἐξ ὧν 2,640,629 γ ἐ ν πληρώνονται εἰς μισθοὺς, τοῦ μισθοῦ ἑκάστου διδασκάλου μὴ ἀνερχομένου εἰς πλεονέκτα τῶν 44.72 γ ἐ ν κατ' ἔτος, ἦτοι περὶ τὰ 18 φράγκα κατὰ μῆνα, κατὰ μέσον ὅρον. Καὶ δημόσια βιβλιοθήκαι ἠνεώχθησαν, μία τῶν ὁποίων ἐν Τολίφ ἔχει περὶ τοὺς 70,000 τόμους.

ΤΟ ΑΕΡΟΦΩΝΟΝ

Μία ἐκ τῶν πολλῶν ἐφευρέσεων τοῦ διασημοῦ Ἑδισων εἶναι καὶ τὸ ἀερόφωνον. Τὸ ὄργανον τοῦτο εἶναι συσκευή παρέχουσα εἰς τὴν ἀνθρώπινον φωνὴν ἐντάσιν 500άκις ἀνωτέραν τῆς κανονικῆς αὐτῆς ἐντάσεως, τοιοῦτοτρόπως ὥστε λαλῶν τις ἐν τῇ συσκευῇ ταύτῃ, δύναται ν' ἀκούηται εἰς ἀπόστασιν δύο λευγῶν.

Πάντες θὰ παρατήρησαν ὅτι ὅταν λαλή τις ἐντὸς ρεύματος αἵρος, ἡ φωνὴ αὐξάνει κατὰ τὴν δύναμιν. Τῇ βοήθειᾳ τῆς παρατηρήσεως ταύτης καὶ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς δονουμένων πλακῶν ὁ Ἑδισων κατεσκεύασεν τὸ ἀερόφωνον. Ἡ συσκευὴ συγκρίνεται ἐκ κυλινδρικοῦ σωλήνος ἔχοντος στόμιον ἐφοδιασμένον διὰ δύο δονουμένων πλακῶν. Πᾶσα ἐκφορὰ ἤχου καὶ ἐπομένως πᾶσα δόνησις τῆς πλακῆς περιστέλλεται διὰ συγχρόνου ἐκπομπῆς αἵρος πεπιεσμένου εὐρισκομένου ἐντὸς κιβωτίου τεθειμένου ὀπισθεν τῆς συσκευῆς. Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη εἶναι λίαν πολύτιμος ἐπὶ σιδηροδρόμου χάριν παραδείγματος ἐὰν συμβῇ δυστύχημά τι, οἷον κατάρρευσις τῆς σιδηρᾶς ὁδοῦ, ὁ μηχανικός, ἐὰν ἔχῃ ἀερόφωνον δύναται νὰ εἰδοποιήσῃ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν πρὸ αὐτοῦ περὶ τοῦ ὅτι συμβαίνει. Τοῦτο δὲ γίνεται λίαν ταχέως, ἐν ἁκαρεί, διότι ἔχει πρὸ χειρὸς καὶ ἀποθηκευμένην ἐντὸς τοῦ λέβητος μεγάλην ποσότητα αἵματος, ὅστις ἀντικαθιστᾷ τὸν πεπιεσμένον αἶρα τοῦ ὁποίου συνήθως γίνεται χρῆσις εἰς τὸ ἀερόφωνον.

Τὸ ἀερόφωον εἶναι ὅθεν ἀληθῆς τοῦ Στέντορος φωνὴ ἦτις ἀκούεται καὶ ἐν αὐτῇ τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐν τρικυμίᾳ. Πολλὰκις συμβαίνει ἐν θυσίᾳ δύο πλοῖα νὰ μὴ δύνανται νὰ πλησιάσωσιν ἀλλήλα, οὕτω δὲ στεροῦνται τῆς εὐχερείας ν' ἀνταλλάσσωσι διαλέξεις. Διὰ τοῦ ἀεροφώνου τὸ ἄτοπον τοῦτο ἐξαφανίζεται, διότι οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ κατάστασις τῆς θαλάσσης τὰ δύο πλοῖα δύνανται νὰ συγκοινωνήσωσι εἰς μακρὰν ἀπόστασιν.

ΟΣΥΝΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Χριστιανὸς ἔμπορος ἐμπιστευθεὶς εἰς Τοῦρκον ἐλάτην καμῆλων ἀριθμὸν τινα δεμάτων μετὰξῆς, πρὸς μεταφορὰν αὐτῶν ἐξ Ἀλεπίου εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὁδοποιρίαν· ἀλλὰ πρὶν ἢ διανύσωσι τὸ ἥμισυ τοῦ δρόμου ἠσθένησε καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ πορευθῇ μετὰ τὸ καρβάνιον, τὸ ὁποῖον ἐπομένως ἀφίκετο εἰς τὴν πρωτεύουσιν πολὺ πρὸ αὐτοῦ. Παρελθουσῶν ἐβδομάδων τιμῶν χωρὶς ὁ ἔμπορος νὰ ἐμφανισθῇ, ὁ ἐλάτης τῶν καμῆλων ἐφαντάσθη ὅτι εἶχεν οὕτως ἀποθάνει, ἐπώλησε τὴν μετὰξην, καὶ μετέβαλεν ἐπάγγελμα. Ἐπὶ τέλους ὁ χριστιανὸς ἔμπορος ἐφθασεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, τὸν εὗρε μετὰ πολλὰς ἐρεῦνας, καὶ ἐζήτησε τὰ ἐμπορεύματά του. Ὁ ἀχρεῖος ἐπροσποιεῖτο ὅτι τὸν ἀγνοεῖ, καὶ ἠρνήθη ὅτι ποτὲ ὑπῆρξεν ἐλάτης καμῆλων. Ὁ καδῆς ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἦλθῃ ἡ ὑπόθεσις, εἶπεν εἰς τὸν χριστιανόν, «Τί εἶναι τὸ ἀντικείμενόν τὸ ὁποῖον ζητεῖς;» «Ἐξκοσι δέματα μετὰξῆς,» ἀπήντησεν ἐκεῖνος, «τὰ ὁποῖα ἔδωκα εἰς τὴν φροντίδα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.» «Τί ἀπαντᾷς ἐσύ;» εἶπεν ὁ καδῆς εἰς τὸν ἐλάτην τῶν καμῆλων. «Δὲν γνωρίζω τί ἐννοεῖ διὰ τῆς ὁμιλίας ταύτης, περὶ μετὰξῆς δηλαδὴ καὶ καμῆλων· οὐδέποτε τὸν εἶδον, οὔτε τὸν γνωρίζω, οὐδὲ ποτὲ ἤμην ἐλάτης καμῆλων.» Ὁ καδῆς, στρεφόμενος πρὸς τὸν χριστιανόν, ἠρώτησεν αὐτὸν ποῖαν ἀπόδειξιν ἠδύνατο νὰ φέρῃ εἰς ὑποστήριξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του. Ὁ ἔμπορος οὐδεμίαν ἄλλην ἠδύνατο νὰ φέρῃ ἢ ὅτι ἡ ἀσθένεια ἐμπόδισεν αὐτὸν ν' ἀκολουθήσῃ τὸν ἐλάτην τῶν καμῆλων. Ὁ καδῆς ἀνέκραξεν ὅτι ἀμφότεροι ἦσαν μωροὶ, καὶ τοῖς ἐπέταξε νὰ ἀναχωρήσωσιν. Ἐστρεψεν ὅθεν τὰ νῶτα πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐνῶ ἐξήρχοντο ἤνοιξε τὸ παράθυρον καὶ ἐφώνησε: «Ἀ γ ω γ ι ἄ τ η, θέλω νὰ σοῦ εἰπῶ μίαν λέξιν.» Ὁ Τοῦρκος ἀμέσως ἐστρεψε τὴν κεφαλὴν, μὴ ἐνθυμηθεὶς ὅτι πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἀποκηρύξει τὸ ἐπάγγελμα του. Ὁ Καδῆς τότε ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ ἐπανεέλθῃ, διέταξεν νὰ τοῦ δοθῇ καλὴ μαστίγῳσις, καὶ τὸν ἠνάγκασεν νὰ ὁμολογήσῃ τὴν κλοπὴν μετὰ τοῦτο τὸν κατεδίκασεν νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν χριστιανὸν τὴν ἀξίαν τῆς μετὰξῆς, καὶ νὰ πληρώσῃ σημαντικὸν προστιμον διὰ τὸν ψευδῆ ὄρκον τὸν ὁποῖον ἔδωκεν.

* Τὸ γ ἐ ν εἶναι ἴσον πρὸς 5 φράγκα περίπου.